

ABLLO *Krant*

DRIEMAANDELIJKS INFORMATIEBLAD VAN HET AKTIEKOMITEE TER BEVEILIGING VAN
HET LEEFMILIEU OP LINKER OEVER, EN HET WAASLAND.

VIJFDE JAARGANG - NR. 15

JAARABONNEMENT : 100 F.

VERANTW. UITGEVER : V.Z.W. A.B.L.L.O.

DRIEMAANDELIJKS NR.: 1.3.78

LOS NR.: 25 F.

P/A HET CENTRUM - MARKT 40
2700 - SINT-NIKLAAS.

Emotionele, boeren vergadering rond ruilverkaveling te Sint-Gillis

Jaarverslag
ABLLO

77

ABLLO MAAKT BEDENKINGEN ROND TRANSPORT VAN NUKLEAIRE AFVAL

Marcel Oelbrandt van het Aktiekomitee ter Beveiliging van het Leefmilieu op Linkeroever achtte zich gelukkig, dat te Sint-Gillis de betrokkenheid van niet-landbouwers werd gerespecteerd. Hij verwees naar ruilverkavelingsprojecten in Nederland die pas dan worden uitgevoerd indien een meerderheid van 50% der aanwezige stemgerechtigden en 80% van de eigenaars van de oppervlakte vóór uitvoering van ruilverkaveling daarvoor opteert. Hij zag de ruilverkaveling in ons gewest in een Europese kontekst. Ruilverkaveling in functie van terreinwinst is een nogal doorzichtige zaak. In de voorbije 50 jaar verloor het Land van Waas 9.500 ha landbouwgrond. De totale doorvoering in ons gewest van ruilverkaveling zou een terreinwinst met zich brengen van maximaal 540 ha. Dat is een druppel op een hete plaat. Marcel Oelbrandt verweet de boerenbelangen-
groepen (Boerenbond) dat zij

niet alerter reageerden op terreinverlies bij wegtracées zoals Mons-Perkpolder, de Grote Ring rond Antwerpen e.d.m. Hij maakte daarop een vergelijking met het Linkeroeverproject dat een typisch voorbeeld is van een te groots opgezet plan.

Marcel Oelbrandt noemde het verwonderlijk dat staatssecretaris De Bondt wat klein begon, ooglukkend heeft laten uitgroeien tot de grootste ruilverkaveling van het land. Spreker brak nog een lans voor behoud van landschap en natuur. Een landschap geeft een streek een eigen karakter, dat kan niet straffeloos gebeuren.

Wat te doen bij ramp in Doel

Oud papier is geen afval

in dit nummer !

AKTIEKOMITEE TER
BEVEILIGING VAN HET
LEEFMILIEU OP DE
LINKER
OEVER EN HET WAASLAND - VZW

ABLLO-KRANT nr. 15 (5° jaargang)

Beste lezer,

ABLLO-krant start z'n vijfde jaargang. Traditiegetrouw vind je in dit nummer het jaarverslag van wat onze vzw in 1977 gepresteerd heeft. Natuurlijk blijven wij ook de geplande RVK voor het Waasland op de voet volgen, met in dit nummer het verslag van de info-vergadering in Sint-Gillis en het onafhankelijk, maar negatief, standpunt van ABLLO. In dit verband kunnen we ook nog medelen dat vzw Durme en BJM er als milieuverenigingen een zelfde standpunt op nahouden.

ABLLO kan zich echter niet uitsluitend met de ruilverkaveling bezig houden, gezien de vele milieuproblemen in dit gewest. Onlangs deelden we de pers een suggestie mee m.b.t. het vervoer van nucleaire afval. De tekst daarvan vind je natuurlijk ook in dit nummer. In Hulst gaat men aan de bevolking een rampenplan bekend maken, mocht er in Doel iets mis gaan. De gemeente Sint-Gillis hoort in openbare zitting Volksvertegenwoordiger - Burgemeester. De ley het geheime karakter van het rampenplan bevestigen. Ondertussen vind je in dit nummer enkele geïllustreerde beelden uit het rampenplan van Karlsruhe in West-Duitsland.

Je merkt het ook : dit nummer verschijnt op gerecycleerd papier. Om het milieubewuste aspect ervan te onderlijnen nemen we een artikel over uit Testaankoop i.v.m. afvalherwinning. Nog onlangs werd over hetzelfde onderwerp een studiedag gehouden in België, in aanwezigheid van de minister voor Wetenschapsbeleid, waar het licht op groen werd gezet om het oude papier beter te gaan benutten. We doen alvast mee !

De redactie.

INHOUD :

- Voorwoord . . . . . p. 1
- Inhoudstafel en mededelingen . . . . . p. 2
- Verslag RVK-info te Sint-Gillis . . . . . p. 3
- Standpunt ABLLO i.v.m. de ruilverkaveling . . . . . p. 6
- Het rampenplan (tekenstrip) p.12
- Persmededeling: vervoer van nucleaire afval p.13
- Testaankoop : afvalherwinning p.15
- ABLLO's Jaarverslag p.19

MEDEWERKERS AAN DIT NUMMER:

Hubert David	Luk De Jong	Mark De Jong
Roel De Jong	Mevr. De Meurichy	Jan Dhollander
Sylvain Lockefeer	Jozef Oelbrandt	Marcel Oelbrandt
Erik Rombaut	Hugo Van Landeghem	

Opname van teksten uit ABLLO-krant is toegelaten, mits bronvermelding.

Voor abonnering: stort 100 fr. op rekening nr. 415-7021561-37

van Marcel Oelbrandt-ABLLOkrant-Lokeren

Voor informatie en correspondentie: ABLLOvzw - p/a Het Centrum -
Markt 40 - 2700 Sint-Niklaas

Voor alle inlichtingen betreft het gerecycleerd papier (prijs,
formaten, hoeveelheden) contacteer onze voorzitter :

Roel De Jong - Guido Gezellelaan 31 - 2700 Sint-Niklaas.

MEDEDELINGEN:

- Veertiendaagse van het Leefmilieu : 25 febr. - 12 mrt. '78
te Sint-Niklaas. (Aktiviteiten : zie persberichten)
- Kursus Kernenergie (door Elker-ik en Aktiekern) in de Broederschool
Stationstr. 7 , Beveren., telkens te 20 uur. (200 fr.)
Wo. 8 mrt : Kernenergie en onze ekonomie/kernenergie: risiko ?
Wo.15 mrt : Kernenergie en onze democratie
Wo.22 mrt : Aktiegroepen : hoe, wat, waarom ?
Wo.29 mrt : Nabeschouwingen en evaluatie.

VERSLAG VAN DE INFORMATIEAVOND i.v.m. de RUILVERKAVELING
(ingericht door het Davidsfonds Sint-Gillis op 14.2.78)

De informatie werd gebracht door een paneel bestaande uit volgende mensen : ir. De Paepe (Nat.Landmaatschappij), J. Meerschaert (landbouwer, mede-aanvrager van de ruilverkaveling) , P. Limpens (jurist - aktiekomitee) , Th. Nonneman (landbouwleraar), M. Oelbrandt (ABLLO) . De vergadering werd geleid door J. Ronse (Davidsfonds).

n.v.d.r.: het valt te betreuren dat de voorstanders van de RVK niet representatief genoeg waren : De Paepe is slechts een uitvoerder van de RVK, en geen beleidsman ; J. Meerschaert heeft geen RVK aangevraagd voor héél het Waasland, integendeel : hun aanvraag viel bijna uit de RVK. We hadden dan ook liever de mensen aan het woord gehoord die, na de aanvraag van de landbouwers uit Sint-Gillis van dit voorstel een mastodontverkaveling hebben gemaakt, en de grote promotors ervan : bv. de Boerenbond en senator De Bondt.

Van spreker Meerschaert hebben we geen nieuwe zaken gehoord. Hij vertelde de geschiedenis van het begin tot de aanvraag. Daaruit onthouden we wel dat de informatie over de RVK geen algemene bekendheid kreeg in dit stadium, en dat verschillende boeren (onvoldoende geïnformeerd en na meermaals bezoek ?) die de aanvraag mede ondertekenden, nu hun handtekening betreuren. We kregen jammer genoeg later op de avond geen antwoord op de vraag hoeveel landbouwers nu nog achter de aanvraag staan.

Ir. De Paepe vertelde hoe een RVK werkt. (nvdr: eigenlijk wachten we op voldoende argumenten, waarom 1/3 v.h. Waasland op dit ogenblik bij een RVK moet betrokken worden, en waarom geen voorafgaandelijke informatie is verstrekt.)

Wel onthouden we enkele uitspraken, die ons wantrouwen wekken :

- in de RVK beoogt men vooral grotere percelen, langs verharde wegen, sanering van de waterlopen, dempen van de beekjes, en vervanging door drainagebuizen.
- In het bolakkergebied is RVK slechts interessant als de hindernissen (bomen en struiken) worden opgeruimd.

(nvdr: en dan beweren vooraanstaande verdedigers dat deze RVK een goede zaak is voor het milieu !)

- het comitee van de RVK (dat de beslissingen moet nemen) is nog niet samengesteld.
- Toen De Paepe de gemiddelde kostprijs noemde: 6.000 f/ha brak in de zaal algemene hilariteit los.

P.Limpens is als jurist tegen de RVK, omdat heel het beginsel ervan ongrondwettelijk is.

- 1° - het inspraakrecht van de boeren is afgeschaft
- 2° - het ruilen van de grond is zeer dubieus : zowel het inbrengen van de gronden, als het negeren van de verkoopwaarde ervan.
- 3° - het gerechtelijk apparaat is bij RVK ontwricht : je kan slechts voor beperkte zaken nog bij sommige rechtbanken terecht. Nergens staat in de wet dat men gedwongen grond moet verkopen, zoals dat hier bij de RVK gebeurt, alleen voor algemeen nut en dan gebeuren de vergoedingen vooraf !
- 4° - De kosten :
  - onrechtstreeks draagt iedereen reeds bij door belastingen
  - er worden kosten gemaakt die niet gevraagd zijn, bvb. drainage
  - niemand kent de hoogstmogelijke kostprijs
- 5° - algemeen:
  - het kadaster geeft geen juiste opp. weer en toch is hier geen procedure mogelijk.
  - het is vreemd dat men wel het aantal aanvragers redelijk heeft gevonden (een 80-tal), maar dat men geen rekening wil houden met 1700 handtekeningen van eigenaars-pachters.
  - er is een wetsvoorstel in de maak voor RVK op vrijwillige basis, en toch moet men dit nog op de oude wijze doorvoeren.
  - De Boerenbond stelt zich vóór de RVK op, maar gebruikt geen argumenten ervoor !

De heer Nonneman schetste de miserie en de vraagtekens van de landbouwers, op grond van opgedane en verzamelde ervaringen, zowel in België als in Nederland.

We onthouden vooral : -het gebrek aan voorlichting

-de duurtijd van de RVK: 6 à 8(10) jaar ;
waarbinnen zich veranderde situaties voordoen, bv. verkoop, of verdeling voor de kinderen,..

-de geregeld ontoegankelijke weiden

- de betwistingen achteraf
- het opnieuw ontdekken van de kwaliteit van de grond
- de houding van nieuwe eigenaar(pachtwet)

M.Oelbrandt bracht het negatieve standpunt van ABLLO naar voor.
(zie elders in dit blad)

Uit de vragen achteraf aan het paneel onthouden we weerom enkele uitdrukkingen van de heer De Paepe, die de milieu-gezinde mensen zeker aan de ernst doen twijfelen van de houding van de ruilverkavelaars t.o.v. het landschap :

- ook niet-landbouwers hebben rechten in het gebied, maar dit wordt opgelost door het nieuwe wetsvoorstel ;
(n.v.d.r.: waar men toch niet op gewacht heeft !)

- het nut van de bolle akkers en de bomen er-
rond is voorbijgestreefd. De milieumensen moeten respect leren hebben voor de boer die vooruit wil. De bolle akkers worden niet overal genivelleerd, dat is te duur. Vele sloten en bomen moeten wel verdwijnen. Er zullen wel nieuwe bomen worden geplant.

(n.v.d.r.: hier zie je duidelijk dat de voorstanders slechts het landschap waarderen in zoverre het nuttig is. Voor ons is het uitzicht van dit gebied met bolle akkers, bomen en slootjes geen voorbijgestreefde zaak !)

- Ik meen niet dat de RVK een oplossing kan brengen aan het behouden van de landbouwgrond.

De redactie maakt na deze informatieavond twee bedenkingen :

1°) We kunnen zeggen dat de meeste aanwezigen zeer duidelijk waren in hun afkeuring van de RVK. Het is wel te verstaan dat zovelen hun grieven uitschreeuwden in de zaal tegen de voorstanders : zij hebben dat immers zelf uitgelokt door geen informatie tijdig te verstrekken aan alle betrokkenen, of inspraak te verlenen voor het aanvragen van de RVK.

2°) Landbouwers en milieuverenigingen trekken samen op tegen de ruilverkaveling, maar wel duidelijk vanuit een verschillende optiek : bij de eigenaars en pachters wegen hoofdzakelijk de onzekerheid over kostprijs, nut en hun bestaan door ; terwijl ABLLO alle mensen wil waarschuwen tegen het verdwijnen van het typisch Wase landschap en de bedreiging van unieke waardevolle natuurgebieden, en daarbij de RVK wil zien kaderen in een breed Europees verband.

A.B.L.L.O.-STANDPUNT i.v.m. de RUILVERKAVELING :

Inleiding : ABLLO en de ruilverkaveling

Toen eind '76 het ruilverkavelingsproject ruim in de belangstelling kwam, brak voor ons een studietijd aan. Sommigen verwachtten toen van ABLLO direkt een afwijzend standpunt. Dat is er toen niet gekomen omdat landbouw en milieu, wettelijke voorzieningen en vorige ervaringen in ruilverkavelingsgebieden grondig dienden bestudeerd. Deze periode van studie mondde midden '77 uit in een informatievergadering met S. Algra (Ndl) waaruit wij de naar onze normen optimale samenwerking tussen milieu en landbouw onthouden. Ook dat, om een ruilverkaveling in Nederland door te voeren een meerderheid van 50 t.h. der aanwezige stemgerechtigden en 50 t.h. van de oppervlakte vóór de ruilverkaveling moeten opteren vooraleer men die uitvoert. En deze principiësstemming komt er pas nadat een concreet en definitief plan voorgelegd is.

1. Algemeen:

a) Europese optiek: ABLLO zou graag een schets zien van de toekomstige finktie van dit gebied in een breed Europees landbouwbeleid. Die precieze omschrijving is niet voorhanden en dus dient men voor het landbouwbeleid terug te grijpen naar het Mansholtplan dat in 1968 tot stand kwam. Dit plan wil :

- 1) verhoging van de arbeidsproduktiviteit op de betere gronden en dit door schaalvergroting en afvloeiing van tewerkgestelden .
- 2) afremming van de overproduktiviteit omdat er enorme structurele overschotten zijn.

Verhoging van de arbeidsproduktiviteit : milieuverenigingen zijn niet principieel tegen als er binnen de landbouwerskringen daarover duidelijke eensgezindheid bestaat (die is er nu duidelijk niet). Dan zou een landbouwplan met een landschapsplan kunnen vergeleken worden.

Tweede punt van het Mansholt-plan : afremming van de produktiegroei, omwille van de structurele overschotten :

- van 2 th. naar 7 th.

In opvolging van dit plan wordt in Nederland 7 th. van de landbouwgrond uit cultuur genomen. De norm daarvoor is dat de grond geen voldoende rentabiliteit waarbergt.

Dergelijke niet-rendabele gronden bevinden zich ook in dit ruilverkavelingsproject. We denken aan de meest waterzieke gronden in

Blok II en aan de hoogste bolakkers in Blok I waar de ijzerlaag zich op nauwelijks een spadesteekdiepte bevindt. Deze niet-rendabele gronden kunnen voorbestemd worden voor natuurparken en vooral voor bosbouw. Ook in België voorziet de nieuwe wetgeving iets in die zin. 2 th. nl. van de oppervlakte mag door het ruilverkavelingscomitee toegekend worden aan natuurbchoud en onttrokken aan de landbouw. Deze 2 th.-regel is dan nog voor interpretatie vatbaar : sommigen maken uit de wettekst op dat in die 2 th. de natuurgebieden reeds omvat zijn. Nemen wij aan dat de 2 th. valt buiten de erkende natuurgebieden, dan nog is dit aan de lage kant. Het zou op zijn minst tot 7 th. dienen opgetrokken worden. Het zou dan bv. mogelijk worden produktiebossen aan te leggen. Dan moeten we minder invoeren, wat de betalingsbalans ten goede komt.

de bergboerenregeling :

Een tweede mogelijkheid tot afremming van de produktiegroei biedt de EEG zelf door het stelsel van de Bergboerenregeling. In dit stelsel kan de landbouw op marginale grond verdergezet worden met handhaving van de bestaande schaal, als dit gewenst wordt i.v.m. recreatie of het ontbreken van vervangende werkgelegenheid. We menen dat aan deze twee voorwaarden hier voldaan is, want het unieke bolakkerlandschap kan ev. kleine aanpassingen verdragen, maar moet in principe bewaard blijven. En er zijn in het arrondissement Sint-Niklaas al werklozen genoeg. Elk land kan op deze Europese financiële maatregel beroep doen voor gronden met "permanente natuurlijke handicap" en hiervoor maximaal 2,5 th. van zijn totale opp. aanwijzen. De Belgische regering stelde de Condroz voor. Als daartoe de politieke wil bestaat zou om bovengenoemde redenen ook marginale grond in dit ruilverkavelingsgebied uit Vlaanderen van deze regeling kunnen genieten.

b) Waasland : Mogen wij een rekensommetje maken ?

Men spreekt van 2 th. landwinst door de RVK. Op een arcaal van 9.000 ha. is de winst dus ca. 180 ha.

In heel het land gingen de jongste tien jaren meer dan 10.000 ha. per jaar aan landbouwgrond verloren. En het Waasland is 2 th. van de nationale oppervlakte. Aan het nationaal gemiddelde berekend is er dus bij ons een jaarlijks verlies geweest van 200 ha. of in tien jaar tijd : 2.000 ha. Voeg daarbij het verlies van 2.500 ha. in tien jaar voor de Linker-Oever-ontwikkeling en we staan voor een minimaal verlies van 4.500 ha. landbouwgrond in tien jaar (1967-1977).

Gerekend mag worden dat in de periode daarvoor (1947-1967) zo'n 2.000 ha. in ons gewest voor de landbouwgrond verloren ging (5.000 ha/jaar nationaal gezien). Rekening houdend met de huidige trend en de verdere "afwerking" van Linker-Oever, mogen we voor de komende twintig jaar op een verlies rekenen van zo'n 3.000 ha. Dit brengt het totaal verlies aan landbouwgrond, gerekend over een periode van 50 jaar, in het Waasland op 9.500 ha. Totale RVK van het Waasland zou een terreinwinst realiseren van maximaal 540 ha., aangezien dit project 1/3 van de Waaslandse bodem beslaat.

Deze druppel op een hete plaat kan dus geen argument zijn om boer en natuurvriend te overtuigen.

c) Landbouwgrond beschermen :

- wegenbouw : Er zijn inderdaad andere middelen om landbouwgrond te beschermen. In dat verband ligt een betreurenswaardig artikel voor (De Boer, 10.2.78). Daar staat o.a. "wij (de landbouwers) hebben de grond geleverd voor de wegen ...". Dit is boerenbedrog. Inderdaad, wie heeft de autoweg Mons-Perkpolder doen schrappen? Niet de Boerenbond. Wie heeft de actie tegen de Grote Ring aangevat? U raadt het juist: de milieubewegingen. De officiële boereninstanties hebben gezwegen of een tweederangsrol gespeeld.

Wij staan voor een uitdaging: er zijn kredieten gevraagd of beschikbaar voor de autoweg Grote Ring (tussen expressweg en E3) en voor de snelverkeersweg N60 (Sint-Niklaas-Hulst). De eerste hapt ca. 100 ha. landbouwgrond weg en de tweede ca. 120 ha. Samen vernielen zij 220 ha. landbouwgrond, méér dan de eventuele terreinwinst door deze RVK.

We zullen zien of de voorstanders van deze RVK deze keer de koplopers zullen zijn van een actie tegen deze projecten die onbetwistbaar een serieuze aanslag zijn tegen de landbouwbelangen.

- lintbebouwing :

Een ander middel om landbouwgrond te beschermen is het beperken van lintbebouwing. Dit is landschappelijk lelijk en maatschappelijk duur (grond, afstanden). Hebben de voorstanders van RVK ooit de moed gehad om de landbouwers tegen deze lintbebouwing te waarschuwen? Nochtans zal lintbebouwing sinds de oorlog een flink aantal ha. landbouwgrond opgeslokt hebben.

- ambachtelijke zone:

Wat te zeggen over de inplanting van ambachtelijke zones, vaak op vruchtbaar akkerland. Zelfs hier ter plaatse doet zich dergelijke situatie voor. Tussen Ripstraat, spoorweg en expressweg wordt zo'n zone gepland. De grond is hier vruchtbaar. Nauwelijks 1 km verderop in de Ripstraat liggen waterzieke gronden. De voorstanders van RVK hebben hun stem niet verheven via hun mogelijkheden in de gemeenteraad om deze ambachtelijke zone bij voorkeur daar in te planten.

Het is dan ook puur volksbedrog te lezen: "wij hebben de grond geleverd", als goed geweten is dat dergelijke grondafstand bij de voorstanders op géén tegenstand gestuit heeft.

d) vergelijking met het Linker-Oever-project:

Typisch voorbeeld van een te groots opgezet plan dat slecht voorbereid gelanceerd werd en dat daardoor zoveel te moeilijker kan herzien worden, want dan zou de planologische onverantwoordelijkheid te schrijnend aan het licht komen!

Staatssecretaris De Bondt leverde toen, en nog steeds, positief werk om wat té groot was opgezet tot reële behoeften terug te brengen. Daarom is het nu des te verwonderlijker dat Staatssecretaris De Bondt, wat klein begon (aanvraag van een 80-tal boeren, voor het merendeel uit bolakkergebied), ooglukkig heeft laten uitgroeien tot de grootste ruilverkaveling van België. Dat men daarbij het testgebied niet werkelijk test en dat men daarbij de polder aanpakt waar de behoefte aan RVK het kleinst is, wijst er op dat dit project uit de hand gelopen is. Er is een technokratische machine in gang gezet, die niet werkt voor de betrokkenen, maar voor zichzelf. Nu blijkt zelfs dat in blok II (polder) de drainagekosten, die door pachter en/of eigenaar van de te draineren plaats moeten gedragen worden, zeer hoog zullen oplopen. Daardoor zal de RVK-kost in de polder even hoog oplopen als in het bolakkergebied.

II. Het kapitaal belang van NATUUR en LANDSCHAP

Het landschap en de natuur zijn bijzonder belangrijk. De mens leeft niet van brood alleen. Het landschap maakt het toch al harde, zakelijke bestaan wat zachter en lieflijker. Het landschap geeft aan een streck een eigen karakter. De psychologie leert dat een mens, als één van de elementen voor de uitbouw en instandhouding van een evenwichtige persoonlijkheid, een kader nodig heeft waar hij zich-

zelf in herkent. Een landschap maakt een streok tot een thuis. Landbouw is een gespecialiseerde vorm om de natuur te gebruiken. Het is als een kapitaal dat je moet in stand houden en waar je alleen de rente van mag gebruiken. Het natuurkapitaal bestaat uit een zeer grote diversiteit van micro-leven en planten en dieren, die samenwerken in kringloopverband. Dit kapitaal moet in stand gehouden worden : anders is er op de lange duur géén rente meer. Dus niet de hof opeten, alleen de vruchten.

De moderne landbouw put de natuur sterk uit. Dus, willen wij te eeuwigen dage aan landbouw blijven doen, dan moeten wij voldoende natuurlijke elementen in het landbouwgebied voorzien en bewaren. Dit te onderzoeken bv. n.a.v. een RVK, is het onderwerp van een wetenschap die ekologie heet. Wij verwijzen terug naar het artikel in "de Boer" dat zegt : " zonder RVK straks een maanlandschap". Het zijn echter precies de ruilverkavelaars die maanlandschappen hebben gemaakt : ze hebben heel het landschap kaalgekapt en geboto-neerd. Nu spreekt men van landinrichting, maar de uitvoerders blijven dezelfde. Landschapsverandering is in de eerste plaats een ekologische ingreep. De landbouwkundige ruilverkavelaars van vroeger zijn niet plots ekologen geworden.

Wij willen wel vertrouwen hebben in de nieuwe aanpak, maar we mogen niet toestaan dat deze RVK in gang gaat zonder dat het ontwerp eerst wet is. Bij ieder geschil nl. vervalt het mogelijk voordeel van de nieuwe wetsontwerpen, juist omdat er geen juridische gronden zijn. Als de wetswijziging zijn beslag heeft gekregen kunnen wij de discussie over de landinrichting hernemen.

In de nieuwe wet zal het comitee der RVK een vertegenwoordiging hebben voor natuurbelangen. Het ware wenselijk dat dit comitee steeds met unanimiteit zou beslissen. Twee 'natuurmensen' tegen negen 'landbouwmensen' geeft bij gewone meerderheidsstemming geen garantie. Wij herhalen hier dat de 2 th. die het comitee voor natuurbehoud kan voorzien, ons ontoereikend zijn. Op zijn minst zou 7 th. het streefcijfer moeten zijn.

De gevolgde procedure is eigenaardig. Men wil eerst beslissen dat een klassieke grootschalige RVK doorgaat. Dan pas komt het plan, en als het (uit ons standpunt: qua milieu) niet meevalt, dan is er geen verhaal meer tegen.

Wij hebben wel de goede intenties genoteerd. Maar hebben geen waarborgen dat deze ingreep de fouten van vroeger zal ver-

mijden, bv.:

- wogen: kan men anders verharder dan met beton
- waterlopen : worden technisch i.p.v. ekologisch bekeken, kreëerde vaak te snelle afwatering
- "de boer heeft het landschap gemaakt", inderdaad, maar in een tijd dat de mens zonder "deskundigen" bouwde en verbouwde, in éénklank met de natuur, op kleine schaal; dit heeft de RVK tot nog toe overal vernietigd.

Samenvattend besluit:

- de wetgeving waarop men zich steunt moet eerst goedgekeurd worden
- deze wetgeving moet op zekere essentiële punten aangevuld worden
- er lijkt onvoldoende voorstudie bij dit ontwerp gebeurd, waardoor wij de overtuiging hebben dat, eens het principe RVK doorgedrukt, de oplossing te grootschalig wárdt, te technisch en te weinig ekologisch.
- eerst beslissen en dan plannen is een onlogische procedure, die de milieubescherming argwaan inboezemt
- er is niets tegen een echte, goede landinrichting, maar om genoemde redenen KUNNEN WIJ DE HUIDIGE RVK-VOORNEMENS ALLEEN MAAR VOORBARIG EN NOG NIET RIJP NOEMEN. Men mag nu deze zaak zeker niet doordrukken.
- In een bolakkergebied werd nog nooit aan RVK gedaan. Geen garantie, zonder dat eerst een klein testgebied met sukses werd uitgevoerd !

" RVK. IS EEN GOEDE ZAAK VOOR HET MILIEU" zeggen ruilverkavolaars.
DE MILIEUVERENIGING ABLLO, die zich BELANGLOOS inzet, zegt N E E N !

MEDEDELING VAN ABLLO AAN DE PERS

BEDENKINGEN ROND HET TRANSPORT VAN NUKLEAIRE AFVAL :

ABLLO stelt vast dat er de laatste weken een polemiek is gegroeid i.v.m. het transport van nukleaire afvalstoffen van Doel naar La Hague (Frankrijk). Dit vervoer zal via de weg gebeuren van Doel tot aan de Canadaspoorwegbundel nabij Union Carbide op de Linker-Oever. Hier zal men de radio-actieve afvalprodukten overladen op spoorwegwagons.

Afgezien van de discussie over kernenergie als dusdanig, wenst ABLLO bij deze procedure een aantal kanttekeningen te maken :

1. Een eerste vraag die zich opdringt is deze naar de veiligheid van de route die men zal volgen via de weg. Het vermijden van de dorpskommen van Doel en Kallo blijkt mogelijk te zijn. Het gevaarlijke eindje expressweg tot de Canadalaan - 2 kruispunten waarvan één nog steeds zonder verkeerslichten - net als de Canadalaan zelf, kunnen evenwel niet vermeden worden.

2. Het overladen van de nukleaire afvalcontainers gebeurt in dezelfde Canadaspoorwegbundel waar o.a. Union Carbide treinwagons chemicaliën op- en aflaadt.

3. Volgens Transnubel zijn alle denkbare ongelukken die met zulk een container kunnen gebeuren, gesimuleerd en is de verpakking daartegen bestand gebleken. In hun mededeling vinden we echter niets over explosieproeven. Is het exploderen van een ketelwagen chemicaliën in de buurt van de dieplader met kernafval dan zo'n ondenkbaar ongeval ?

4. Het lijkt vrij vanzelfsprekend dat men radio-actieve afvalstoffen, net als eender welk ander gevaarlijk produkt, zo weinig mogelijk overlaadt. Deze fase zorgt steeds voor een aantal extra risico-factoren en is daarbij duidelijk niet kostenbesparend.

5. Er wordt vrij algemeen aanvaard: dat het transport via de spoorweg veiliger is dan wegtransport.

Om een aantal risico's te vermijden bij het overladen van de radio-actieve afval van de weg op het spoor en om de minder veilige faktor wegtransport uit te schakelen, stelt ABLLO voor de kerncentrales van Doel aan te sluiten op het spoorwegnet.

Het laden van de treinwagons kan dan in Doel zelf gebeuren, waar men veel snellere en deskundigere hulp bij de hand zou moeten hebben om in geval van een ongeval in te grijpen. Door het overladen te vermijden zou deze rechtstreekse treinverbinding vermoedelijk zelfs zuiniger met gemeenschapsgeld kunnen omspringen op wat langere termijn.

Transubel schrijft " dat het niet hun taak is om de vraag te stellen naar de mogelijke gevolgen van een ongeval met een tankwagen geladen met toxische stoffen of explosieven" . Dat is dan blijkbaar de taak van de bevolking die de overheid daarmee belast heeft. ABLLO meent dat het dan ook de overheid is, die na het nemen van een bestemmingsbeslissing over een gebied, aan de bevolking verplicht is te zorgen voor een veilige uitbouw ervan.

M I L I E U S P R O K K E L S

- De Bond Beter Leefmilieu heeft bij de staatssekretaris Eyskens tegen de regularisatie van de weekendverblijven geprotesteerd, en eist dat alle in-overtreding-zijnde weekendverblijven worden opgeruimd.
- De senaatscommissie voor Leefmilieu heeft het wetsvoorstel aangenomen waarin gepleit wordt voor een premie om de aanleg van regenwaterputten aan te moedigen, dit om drinkwater uit te sparen.
- Dezelfde commissie is het nog niet eens geworden over de omschrijving van het begrip "afval" !
- N.a.v. het ongeval in de kerncentrale van Tihange, toch even dit bericht : Prof. Morgan - fakulteit Kernenergie Georgia Technical University - verklaarde in een hearing dat er " geen veilige drempel bestaat inzake blootstelling aan radioactieve straling en dat zelfs de geringste dosis kanker kan verwekken. "
- De Belgische elektriciteitsproducenten beroemen zich er op dat er nog geen dodelijke ongevallen zijn geweest tengevolge van radioactiviteit. (Is de termijn niet wat kort om nu reeds met dergelijke taal uit te pakken ?) Bovendien is het nu 10 jaar geleden dat de heer Janssen aan een bestraling in Mol blootgesteld, een been verloor, en nog vreest voor zijn leven.

HERWINNING UIT AFVAL : NIET MAKKELIJK MAAR MOGELIJK .

(overgenomen uit Test-Aankoop nr.181)

Vele gemeenten hebben de belasting op de huisvuilophaling merkbaar verhoogd. Dat komt doordat er steeds meer afval geproduceerd wordt en dat de behandeling hiervan al maar meer gaat kosten. Maar is het niet zo dat uit afval heel wat materialen kunnen herwonnen worden ? Bekijken we dat even van naderbij .

Tussen het einde van de tweede wereldoorlog en 1970 ongeveer was de economische toestand bevorderlijk voor de massale aanmaak van produkten die snel aan vervanging toe waren. Dat bracht enorm veel afval mee. Strikt kommercieel gezien was dat nochtans logisch. De grondstoffen waren immers betrekkelijk goedkoop, de energie kostte niet veel. Even een sprongetje terug om dat te illustreren. Eind 1971 noteerden we een eerste maal de prijs van de stookolie : hij schommelde tussen 1,16 en 2,49 fr./l ; eind '77 waren die prijsuitersten 5 en 5,36 fr./l geworden. In '62 bedroeg de wettelijk toegelaten maximumprijs voor benzine 7,22 fr./l(super); in '78 wordt 13,90 fr./l voor één liter super als normaal beschouwd.

In 72-73 begon een pijnlijk bewustwordingsproces : de economische toestand veranderde. Het is, waarschijnlijk voor altijd, gedaan met het goedkoop zijn van de energie voortkomend uit aardolie. Ook gedaan met het in overvloed en goedkoop aanwezig zijn van de **grondstoffen** Dat is niet zozooer te wijten aan uitputting van de voorraden (in de meeste gevallen nog groot) dan wel aan het niet meer beschikbaar zijn tegen redelijke prijzen van de grondstoffen, doordat de winning ervan al maar moeilijker wordt. Dat neemt niet weg dat de economie moet worden omgebogen in de richting van het zuiniger omspringen met grondstoffen en energie en het minder voortbrengen van afval.

Bij dit alles komt dan nog de ekologische bewustwording. De (westerse) mens begint in te zien dat de natuur een onschatbare, maar niet onuitputtelijke rijkdom is, dat het natuurlijk evenwicht bedreigd wordt, dat het wordt aangetast door allerlei soorten vervuiling en dat het tegengaan hiervan veel kost. Het is dus erg belangrijk niet te vervuilen, zo weinig mogelijk afval voort te brengen.

Ekonomisch verantwoord ?

Herhaaldelijk reeds hadden wij het over de verschillende vormen van vervuiling, de gebruiksduur van de produkten, de prijs van de energie, de behandeling van afval. Deze keer willen wij ons beperken tot de waardering van nut en grenzen van een der voorgestelde oplossingen : de herwinning van gebruikte materialen.

De voorstanders van herwinning wijzen er terecht op dat afval nog heel wat bruikbaar bevat (herbruikbare materialen en potentiële energie). Gezien de energie duurder wordt en er nog weinig grondstoffen zijn tegen een schappelijke prijs, komt het erop aan het maximum te puren uit wat men heeft. De EEG begint trouwens al met het uitvaardigen van reglementeringen die in die richting gaan. Het herwinnen van al eens gebruikte materialen kan vier vormen aannemen: 1- Herwinnen voor hetzelfde gebruik : verpakkingsmateriaal en tweedehandswagens bijvoorbeeld. Er heeft hier gaan waardevermindering plaats.

2- Herwinnen voor gebruik in dezelfde sektor met waardevermindering: als bijvoorbeeld gebruikt papier van hoge kwaliteit omgezet wordt in karton, een produkt van mindere kwaliteit.

3- Herwinning voor gebruik in andere sectoren : bijvoorbeeld verwerken van papier- of kartonvezels tot houten panelen , of van weggooiglas tot isolatiemateriaal.

4- Herwinnen van energie: bijvoorbeeld als vuil dient als brandstof of als door verhitting van afval gas of petroleumprodukten voortgebracht worden.

Het volstaat echter niet dat herwinning technisch mogelijk is. Ze moet ook nog economisch verantwoord zijn. En het is die laatste voorwaarde die vandaag de ontwikkeling van herwerkingsformules tegenhoudt.

Eerlijke berekening :

Thans is het zo dat de producent die zijn glazen flessen vervangt door bussen van pvc-plastic de spoelingskosten ziet wegvallen. En het ophalen en verwerken van die pvc-bussen valt toch ten laste van de gemeenschap.

Het herwinnen van gebruikte materialen gaat de vervuiling tegen, vermindert het ophalen en verwerken van afval, komt onze betalingsbalans ten goede (vermits het hergewonnene niet meer hoeft te worden ingevoerd), vermindert onze afhankelijkheid inzake energie

en grondstoffen. Met al deze voordelen wordt voorlopig echter geen rekening gehouden.

De producent die verse grondstoffen verkiest steunt zich hiervoor op een berekening. Deze is echter vervalst omdat ze niet ook omvat wat het huidige produktiesysteem meebrengt aan kosten voor de gemeenschap.

Herwinnen louter en alleen uit principiële overwegingen lijkt ons echter ook niet de goede oplossing. Wat moet gedaan worden is eerlijk gaan uitrekenen wat de kost en wat de winst is van herwinning. Dan zal blijken welke vormen van herwinning economisch verantwoord zijn en welke niet.

Volgens studies van de EEG is de voordeligste herwinning die uit non-ferrometalen, kwaliteitspapier, glazen recipiënten en plastic verpakkingen.

Welk grondstoffenbeleid ?

Als de idee van herwinning bij ons zo moeilijk wortel schiet, komt dat doordat er haast geen vraag is naar herwonnen materialen. En die vraag is zo klein omdat België geen grondstoffen- en geen energiebeleid heeft waarin rekening wordt gehouden met alle aspecten van dit probleem.

De goede vraag luidt niet: wat kan er herwonnen worden ?

Ze moet zijn: welke van de herwinbare materialen kunnen verkocht worden ?

Een herwinningsbeleid zou erin bestaan de kosten te berekenen van de huidige verspilling, een lijst op te stellen van produkten waarvan de herwinning interessant is, voor die produkten een markt te scheppen die de ontwikkeling van een herwinningsindustrie moet bevorderen. Onder de middelen ter uitvoering van dat herwinningsbeleid : vermindering van de belasting op herwonnen materialen, gezien hun voordelen voor de gemeenschap; belasting van de produkten uit verse grondstoffen volgens hun mate van milieuvervuiling, verspilling van grondstoffen of energieverbruik; aan de gemeenten dezelfde toelagen geven voor herwinning uit afval als voor de verbranding of tot kompost verwerken van die afval; subsidiëring van het onderzoek inzake en de ontwikkeling van doeltreffende herwinningsprocédés; veralgemening van het selektief ophalen van produkten waarvan de herwinning rondabel is, sociaal en economisch.

Twee gevallen :

De twee meest voorkomende herbruikbare afvalprodukten zijn papier en glas. Wat kan men ermee aanvangen ?

Papier: Deskundigen voorspellen een zekere spanning (zoniet schaarste) op de houtvezelmarkt. In België wordt momenteel al 30 procent van het oud papier herwonnen, wat een mooi resultaat is. Echter, slechts 18 procent van het alhier geproduceerde papier bevat herwonnen houtvezels en dat omdat onze papierindustrie gespecialiseerd is in papier van hoge kwaliteit. Het is technisch mogelijk een nog grotere hoeveelheid oud papier te herbruiken, voor het maken van karton en papier voor administratie, drukwerk en gebruik thuis. Vooraf dient men echter de vraag naar herwonnepapier aan te wakkeren, zodat gebruik daarvan voor minder luxueuze doeleinden ruimschoots economisch verantwoord zou worden. Voorts zou men de herwinningsbedrijven en de papierfabrikanten moeten beschermen tegen overdreven marktschommelingen. De verbruikers zouden er waarschijnlijk voor te vinden zijn papier te kopen dat wel minder mooi is maar dat hen én ook de gemeenschap minder kost. Als door dit alles de markt tot ontwikkeling kwam, zou dat het selectief ophalen van oud papier bevorderen. Tot nog toe echter is die ophaling niet rendabel.

Glas: Er blijven nog enorm veel mogelijkheden over om glas te herwinnen en te herbruiken voor het maken van flessen. Benutting van die mogelijkheden zou economisch en sociaal nuttig zijn, op voorwaarde dan dat het verpakken in glas aangemoedigd werd. In Denemarken is voor bier, limo en mineraalwater het formaat van de fles gestandaardiseerd, wat het opnieuw gebruiken daarvan vergemakkelijkt. Een voorbeeld dat navolging verdient.

Het wordt tijd dat men belasting gaat heffen op weggooiverpakking, wegens de verspilling en de afvalbehandeling die ze met zich meebrengt. Op die manier zou aangetoond worden dat herwinning en herbruik economisch verantwoord zijn dan alles maar weg te gooien.

De produktie-konsumptie-afval-kringloop vervangen door een minder verkwistende. (zie de dikke pijlen).

A.B.L.L.O.'S JAARVERSLAG 1977

- Op 17 feb 77 werd een persmededeling verspreid waarin ABLLO zijn 'bezorgdheid om de Meerdonkse kreken' uitsprak. Advies hieromtrent werd ingewonnen bij de Wielewaaljongeren en het RUG-labo voor morfologie, systematiek en ecologie van de planten.
- Op 4 mrt 77 ging de ABLLO-werkgroep Sint-Niklaas van start met een open brief aan het nieuwe gemeentebestuur van de stad.
- Op 14 mrt 77 werd hierover een persconferentie gehouden waarop heel wat stedsbouwkundige, cultuurhistorische en verkeers-technische milieuproblemen aan de orden kwamen.
- Op 22 mrt 77 had ABLLO een gesprek met senator De Bondt, voorstander van de Wase Ruilverkaveling. Op deze vergadering werden de wederzijdse standpunten en argumenten uitgewisseld.
- Op 24 mrt 77 verschijnen de statuten van ABLLO-VZW in de bijlagen van het Staatsblad : na acht jaar werking is ABLLO een VZW geworden.
- einde mrt 77 verschijnt het 1° nummer van de ABLLO-krant, jaargang 4 waarin voornamelijk de (kern)energieproblematiek aangesneden wordt.
- half apr 77 had ABLLO een gesprek met de voornaamste oppositiepartij van Sint-Niklaas (VU) naar aanleiding van ABLLO's open brief aan het Stadsbestuur.
- einde mei 77 verschijnt het 2° nr. van ABLLO-krant. De voortdurende bedreigingen van de Meerdonkse kreken en de klasseringsaanvraag ervan door de Wielewaaljongeren leveren stof genoeg voor dit speciale krekennummer.
- Op 1 juni77 organiseert ABLLO een informatievergadering omtrent Ruilverkaveling. Spreker was de heer S. Algra van de Nederlandse stichting Natuur en Milieu. De Belgische en Nederlandse manier van werken bij ruilverkaveling werden uitvoerig met elkaar geconfronteerd.
- Begin juni77 gaf ABLLO samen met Aktiva en de Kon. Oudheidkundige Kring van het Land van Waas een persconferentie over het bedreigde Castro-hof. Deze materie genoot een zeer ruime weerklank in de pers.

- Op 30 juni 77 stuurt ABLLO een brief naar het Sint-Niklase stadsbestuur waarin het zijn ongerustheid uitspreekt over het invoeren van plastic vuilniszakken gekoppeld aan een daling van de frekwentie van de huisvuilophaling in de stad.
- Op 30 juli 77 ging een ABLLO-werkvergadering door in Kieldrecht met een bezoek aan het natuurreserveaat De Grote Geule.
- Op 12 sep 77 bracht ABLLO een werkbezoek aan de omstreden slibopspuitingen op de Linker Oever, op uitnodiging van het Polderbestuur van het Land van Waas. Half sept. volgt hierover een persmededeling ' manifest over de vermenselijking van het Beleid van Openbare Werken op de L-O en over de beperking van de industrialisatie.'
- Op 27 sep 77 verzond ABLLO een subsidie-aanvraag aan alle Wase gefusioneerde gemeenten waarvan minstens 1 deelgemeente vroeger ABLLO reeds financieel steunde. Tot hiertoe werd slechts door Beveren, Sint-Niklaas en Sint-Gillis een subsidie '77 toegezegd.
- begin okt 77 wordt het standpunt van ABLLO in verband met het Sint-Niklase milieubeleid (kultuurpatrimonium, woonvraagstuk en groenvoorziening) toegelicht op een fractievergadering van de grootste coalitiepartner van de stad (CVP), dit naar aanleiding van de open brief van maart 77.
- Op 15 okt 77 publiceert ABLLO na een studie van ruim een jaar over de ruilverkaveling een aantal 'Vragen over de RVK' en verstuurt deze naar alle betrokken organisaties en politici. De bedoeling is een konstruktief element in de discussie te brengen.
- Op 8 nov 77 wordt, na verdere opsporingen i.v.m. de omstreden slibopspuitingen op L-O, een nieuw opzienbarend persbericht verspreid : 'Linker-Oever : zeeësluis Kallo , een koehandeltje van 100 miljoen op kosten van de gemeenschap' .
- Begin nov 77 start ABLLO een studie over de noodzaak en het tracé van de rijksweg nr. 60 ten noorden van Sint-Niklaas.

half nov 77 verschijnt het 3° nr. van de ABLLO-krant : een speciaal nummer dat voornamelijk handelt over de Wase Ruilverkaveling.

Op 14 dec77 voerde ABLLO een gesprek met de Nationale Landmaatschappij in Gent over de RVK en op 20 dec volgde ABLLO de eerste volksvergadering tegen de gedwongen ruilverkaveling te Meerdonk.

eind dec 77 verschijnt het 4° en laatste nr. van de ABLLO-krant van deze jaargang. Hierin komt voornamelijk het Sint-Niklase Leefmilieu ter sprake.

Eind de 77 werkte ABLLO aan een persbericht i.v.m. het transport van de kernenergie-afval. (zie in dit nummer) en legde ABLLO de laatste hand aan zijn standpunt tegenover de Wase Ruilverkaveling. (eveneens in dit nr.)

Van de meeste hier vermelde publikaties en persberichten van ABLLO zijn nog exemplaren beschikbaar. Een briefje naar ABLLO vzw, p.a. Grote Markt 40, Sint-Niklaas (2700) met vermelding van wat gewenst wordt, volstaat.

Je kan je natuurlijk ook abonneren op deze ABLLO-krant, mocht je een toevallige lezer zijn; dan krijg je alle informatie vanzelf thuisgestuurd, en dit voor 100 fr. per jaar. Je kan storten op rek. 415 - 7021561 - 37 van Marcel Oelbrandt - ABLLO-krant - 9100 Lokeren

-----

MILIEUSPROKKELS:

N.a.v. het ongeval in Tihange eist de Bond Beter Leefmilieu "dat er in elke kerncentrale (of aanverwant bedrijf) een 'regeringscommissaris' aanwezig zou zijn die rechtstreeks afhangt van de ministers bevoegd inzake volksgezondheid, leefmilieu en arbeidshygiëne. De geheimdeenerij rond het voorval van 13 januari '78 dat slechts door indiskretie uitlekte, en het feit dat de directeur in Tihange alleen verantwoordelijk was voor de evaluatie van de ernst van het ongeval, zijn voldoende redenen om namens de bevolking deze eis te stellen."

Zo weten we ook dat " bijna totaal veilige kerncentrales" niet bestaan !

M
NAGEKOMEN MILIEU-PROKKELS.

-----

① De GROTE GEULE in Kieldrecht is eindelijk definitief geklasseerd.

De konservator van het bekende Wase natuurreservaat, de Grote Geule in Kieldrecht, deelt ons mee dat het reservaat op 26 januari 1978 definitief werd geklasseerd bij koninklijk Besluit. ABLLO is hierover bijzonder verheugd, aangezien temeer daar het ABLLO was dat enkele jaren geleden een lijvig dossier samenstelde ter illustratie van de klasseringsaanvraag.

② Signaleer inbreuken op de gewestplannen! Gebruik de RODE TELEFOON.

Steeds meer berichten over inbreuken op de bij Koninklijk Besluit goedgekeurde gewestplannen waren de aanleiding voor de Bond Beter Leefmilieu-Vlaanderen (BBL) om vanaf 1 februari 1978 een rode telefoon te installeren. De bedoeling is alle overtredingen te registreren en te bundelen om later aan de overheid te kunnen bezorgen. Telefoon elke werkdag tussen 11.30u en 12.30 u: 02/512 30 10

③ Natuurreservaat 'De Blankaart' wordt gered !

Het staat nu definitief vast dat het natuurreservaat 'De Blankaart' te Woumen (Diksmuide, West-Vlaanderen) wordt aangekocht door de 'Belgische natuur- en Vogelreservaten' vzw. De aankoop betreft de vijver en de rietkraag, tesamen een opp van 68 ha. Dit is de grootste aankoop die in ons land ooit door een partikuliere organisatie werd verricht. Het fonds (gestart in augustus 1977) bedraagt nu reeds 12,5 miljoen frank. De prijs bedraagt 15 miljoen frank (te vermeerderen met de kosten). Giften kunnen gestort worden op pr. 000-0083431-11 van de B.N.V.R. (Vautierstraat 31, 1040 Brussel). Er worden regelmatig wandelingen georganiseerd in de Blankaart. Iedere keer is het trefpunt het Kasteel, Steenweg Diksmuide-Ieper, op 6 km van Diksmuide, om 10.30u. De gids is konservator P. Houwen en de duur van de wandeling is anderhalf uur. Er zijn wandelingen op zo 19 mrt, ma 27 mrt, zo 23 apr, ma 1 mei, ma 15 mei en zo 28 mei.

④ De BBL en de Ruilverkaveling-Landinrichting.

De Bond Beter Leefmilieu is een overkoepelende organisatie van de vlaamse milieuverenigingen.

In afwachting van een aantal initiatieven terzake heeft BBL-Vlaanderen zijn standpunten inzake de ruilverkaveling als volgt samengevat:

... Geen ruilverkaveling zonder natuurbehoud!

Daarom eist de BBL-Vlaanderen vzw:

- een rijksinstituut voor natuurbeheer.
- de aankoop en het deskundig beheer van waardevolle natuurgebieden en potentiële natuurreservaten.
- het behoud van
  - bomen, houtwallen en struwelen,
  - kronkelende rivieren met hun oeverbegroeiing.
- wettelijke waarborgen voor natuurbehoud en landschapsbouw.

In afwachting roept de BBL op tot massaal verzet tegen elke nieuwe Ruilverkaveling!

... Geen landinrichting zonder natuurbehoud!

Daarom eist de BBL-Vlaanderen vzw:

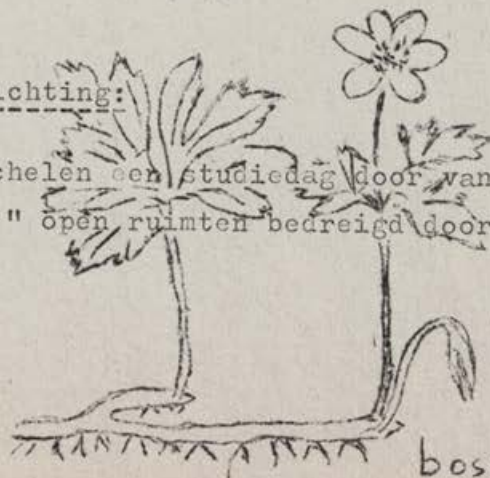
- een aanpassing van de wetten van 22 juli 1970 en van 12 juli 1976 op de ruilverkaveling
- een aanpassing van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling
- alle nodige uitvoeringsbesluiten van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

In afwachting verwerpt de BBL-Vlaanderen het voorstel van organieke wet op de landinrichting van 16 juni 1977 als totaal onaanvaardbaar.

Als lid van de BBL sluit ABLLO zich aan bij dit standpunt.

⑤ Studiedag Lodewijk de Raet- stichting:

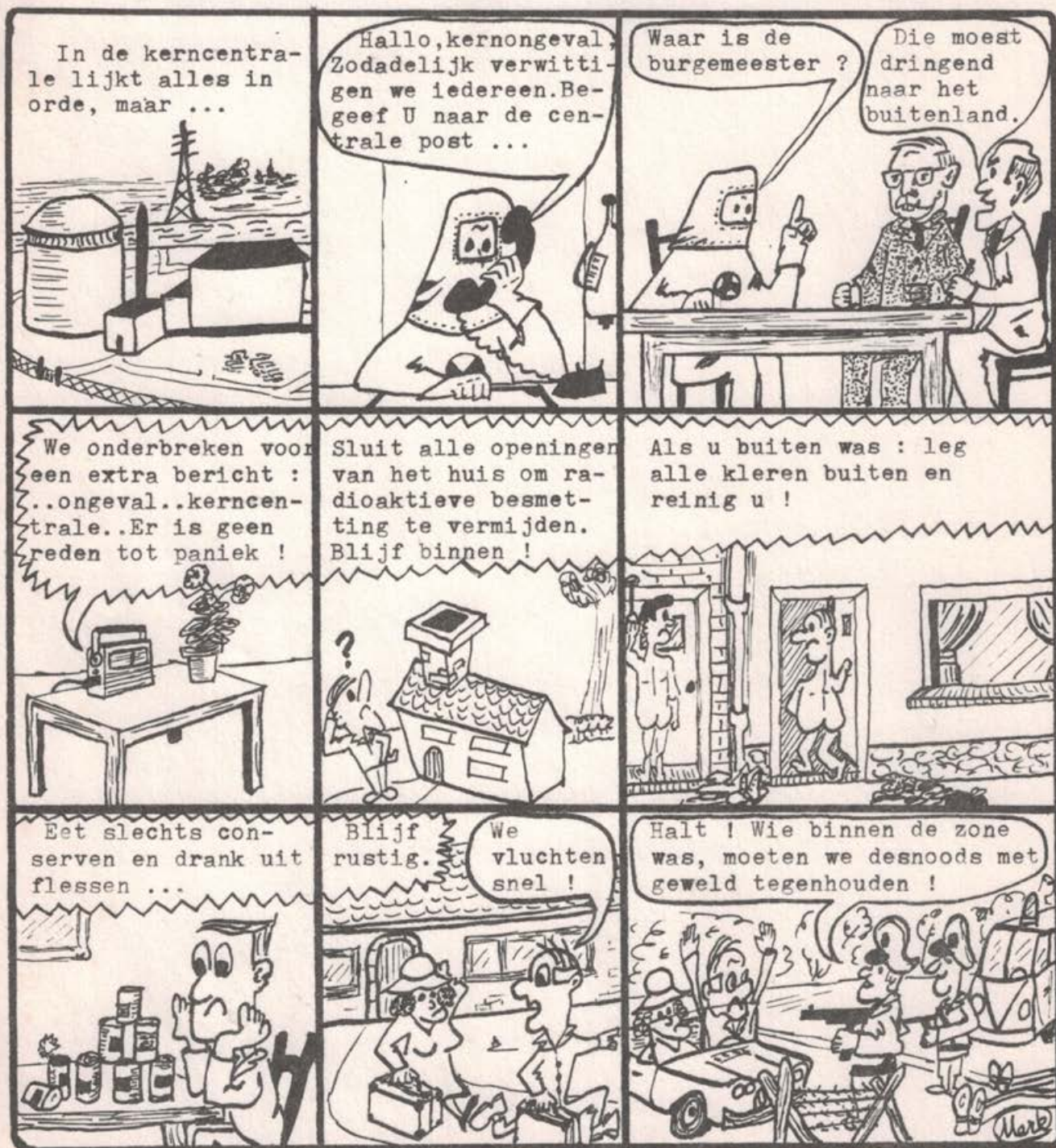
Op 15 april 1978 gaat er te Mechelen een studiedag door van de stichting Lodewijk de Raet met als thema "open ruimten bedreigd door wegeninfrastructuur" .

bosanemoon

VOOR WANNEER : HET RAMPENPLAN DOEL ?

In juni '73 schreef ABLLO in haar 3° krant het volgende ; " We publiceren het Katastropheneinsatzplan voor het geval een ongeluk gebeurt met de kerncentrale te Karlsruhe (BRD). De kerncentrale Doel heeft zulks nog niet bekend gemaakt." Omdat dit ondertussen nog steeds zo is, even een paar beelden ter verduidelijking van wat moet gebeuren:

WORDT OIT VERVOLGD DOOR DE DIENSTEN VAN DE CENTRALE TE DOEL ...